

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 56. S. Monicæ obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. A. C. 387. *sti sumpseris, etiam ad Calicem accede, nec manus extendas, sed inclina te, tanquam adoraturus, dicens: Amen! & communiōne sanguinis Jesu Christi sanctifica te! dumque adhuc labia tua sacro sanguine humida sunt, ea manu tange, ut frontem tuam, oculos tuos, & alia sensuum organa consecres. Has traditiones puras retinete, & nunquam per peccata vestra sanctis Mysteriis vos ipsos private!*

§. LVI.

S. Monicæ obitus.

IX. Conf. c. 6 *Sanctus Augustinus, accepto Baptismo, cum secum perpenderet, quo in loco utilius Deo esset serviturus, statuit cum Matre, filio, fratre, & juvene, cui nomen Evodius, in Africam redire. Evodius eadem urbe Tagaste natus, cum esset Imperatoris Procurator, ad fidem se convertit ante S. Augustinum, & munus dimisit, ut Deo serviret. Ubi omnes simul Ostiam pervenerunt, longo itinere fatigati, aliquot diebus quieverunt, & omnia ad navigationem parabant. Quadam die S. Augustinus, & S. Monica, Mater ejus, fenestræ innixi, qua in hortum domesticum prospiciebatur, suavissime colloquebantur, præteritorum omnium obliti, & mente in ea, quæ futura sunt defixa. Qualis vita Sanctorum æterna esset,*

Sæculum IV.
A. C. 387.

effet, meditabantur, jamque super omnem sensuum voluptatem elevati, per gradus omnia corpora sublimia, cælum etiam, & astra cogitationibus percurrerant; inde ad animas elati, & omnes Creaturas spirituales prætergressi, ad Sapientiam æternam ascenderunt, per quam omnia cœtera facta, & quæ sola semper sine temporis volubilitate existit; hanc igitur supremam mentem per brevissimum instans intellectus sui acie affecuti, cum suspirio ad vocis humanæ, & verborum transeuntium strepitum revolvuntur. Tunc S. Monica ait: *Fili mi! quantum ad me pertinet, nihil in hac vita est, quod delectet. Nescio, quid tam diu hic faciam, aut quare hic sim! unica causa, propter quam vivere optabam, erat, ut te, antequam migrarem, bonum Christianum Catholicum scirem; vota excessit Deus, & te, spretis bonis terrestribus, totum Deo dicatum video.*

Post quinque circiter dies in febrim incidit. In hoc morbo quadam die animi deliquium passa, ubi mens rediit, S. Augustinum, & fratrem ejus Navigium intuita, dixit: *Ubi eram? & videns eorum mœrorem, adjunxit: Hic sepelietis matrem vestram.* Navigius optare se dicebat, ut Mater in patria diem obiret; sed eum, vultu ad severitatem composito, aspiciens, ad S. Augustinum *Hist. Eccles. Tom. IV.* G g g ait:

c. II.

S. Monica.

Sæculum IV. ait: *vides, quid dicat?* tunc ad utrum-
A. C. 387. *que: ponite corpus hoc, ubi libuerit, nulla*
de loco vobis cura sit, hoc solum vos rogo,
ut mei ad altare Domini, ubicunque sitis,
memineritis. Obiit die nona, ex quo
 ægrotaret, anno ætatis suæ quinquagesi-
 mo sexto, & S. Augustini 33. id est, eo-
 dem, quo baptizatus est anno 387.

6. 12. Mox ut exspiraverat, S. Augustinus ex-
 animi oculos clausit; Adeodatum nepo-
 tem flentem pueriliter, & ejulantem, om-
 nes adstantes cohibuerunt, quod nulla in
 tali morte plangendi causa esset. S. Au-
 gustinus lacrymas, ne invito erumperent,
 tunc quidem fortiter repressit. Evodius,
 sumpto Psalterio, canere cœpit psalmum
 centesimum: *Misericordiam, & iudicium*
cantabo. Domestici omnes respondebant;
 moxque piorum hominum concursus fuit.
 Elatum est corpus, oblatum pro defuncta
 Redemptionis nostræ Sacrificium. (*)
 Apud sepulchrum præsentem corpore, ante-
 quam deponeretur, pro consuetudine per-
 actæ præces. S. Augustinus durante tota
 6. 13. *caremonia lacrymas tenuit, sed nocte,*
ut dolorem mitigaret, in fletus solutus
est.

(*) Die Worte: *oblatum pro Defuncta Re-*
demptionis nostræ Sacrificium. hat der uns-
 verschämte Uebersetzer auf seiner 511. Seite aus-
 gelassen. Ein auserlesener Beweis für die Luthers-
 rische Lehre!

est. Pro Matre sua oravit, sicut & diu Sæculum IV.
 post hæc faciebat, dum in libro suarum A. C. 387.
 Confessionum omnes hujus fati circum-
 stantias descripsit, rogatque lectores, ut
 ad aram Matris suæ Monicæ, & Patricii
 patris sui memores sint,

§. LVII.

*Altera S. Ambrosii ad Maximum
Legatio.*

Quamvis Imperatrix Justina S. Ambro- de ob. Va-
 sium ferociter fuisset persecuta, ni- lent. n. 28.
 hilominus virum rogare ausa est, ut se-
 cundo ad Imperatorem Maximum se con-
 ferret, quam etiam legationem S. Episco-
 pus, injuriarum immemor, in se suscepit.
 Legationis causa erat, ut Gratiani Impe-
 ratoris corpus peteret, & pacis confirma-
 tionem; nam non immerito timebatur,
 ne angustæ nimis Galliæ Maximi ambitio-
 nem satiare non possent, & in Italiam mo-
 veret, exuturus Imperio Valentinianum.
 Ubi S. Ambrosius Treviris fuit, Maximus
 Episcopum ad alloquium admittere re- ep. 24.
 cusavit, nisi publice in suo Prætorio,
 quamvis illuc accedere Episcopi non so-
 lerent. S. Ambrosius maluit sustinere,
 aliquid Dignitati suæ detrahi, quam ut
 Legati munere male functus diceretur.
 Ergo Prætorium ingressus, invenit Maxi-
 mum sedentem, qui surrexit, ut venien-
 tem osculo salutaret; ipse inter Consi-
 liarios

G g g 2